

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

НАСЛОВНА » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

1 2 ... 6 [СЛЕДЕЋА СТРАНА](#) »

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ](#)

ДРУГА КЊИГА ЈЕЗДРИНА

1 2 3 4 5 6 7 8 9

1. Цар Јосија прославља Пасху у Јерусалиму. Левити приносе жртву пасхалну за народ, свештенике, себе. Јосија ратује са Египтом и умире. Наслеђују га Јехонија и Јоаким, одведен у ропство вавилонско, а после њега зацари се Седекија.

1. И учини Јосија *Пасху у Јерусалиму Господу своме и жртвова Пасху у четрнаести дан мјесеца првога, [2 цар 23, 21.]

2. Поставивши свештенике по чредама обучене у одежде у Храму Господњем.

3. И рече Левитима, свештенослужитељима Израиљевим, да освештају себе Господу на постављење светог ковчега Господњег у Храму, који сазида Соломон Давидов, цар: Не припада вама да га подигнете на рамена;

4. А сад богослужите Господу Богу вашем и служите народу његовом Израиљу и припремајте се по братствима и по племенима вашим по напису Давида, цара Израиљева, и по величанству Соломона, сина његовог,

5. Па ставши у Храму по реду началства отачког вашег левитског испред браће ваше синова Израиљевих по поретку,

6. Принесите жртву пасхалну и жртве припремите браћи својој и учините Пасху по заповијести Господњој датој Мојсију.

7. И дарива Јосија народу који се ту нашао јагњади и јаради тридесет хиљада и три хиљаде телаци; ово би дато народу од царског по обећању и свештеницима и Левитима.

8. И даде Хелкија и Захарија и Сијило, надгледници Храма, свештеницима на Пасху двије хиљаде и шест стотина оваца и триста телаци.

9. И Јехонија и Семеја и Натанаил брат, и Асавија и Охијило Јорам, тисућеначелници, дадоше Левитима на Пасху пет хиљада оваца и седам стотина телаци.

[10.] А кад се ово догоди, стадоше благообразно свештеници и Левити, имајући пријесне хљебове по племенима,

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и ј се представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак

4. априла 2020.

Правило за читање Ап Канона

14. јануара 2019.

Типик

10. јануара 2019.

Триоди

10. јануара 2019.

Србљак

10. јануара 2019.

Приватност - Услови

11. И по реду началства отачког, испред народа да принесу Господу сагласно написаном у Књизи Мојсијевој; и тако би ујутро.
12. И испекоше Пасху огњем, као што приличи, и жртве испржише у бакарним сасудима и котловима са мирисима, и принесосе свима (присутним) из народа.
13. Послије пак тога припремише себи и свештеницима, браћи својој синовима Ароновим. [14.] Јер свештеници приношаху дебело сало до веома касно, па онда Левити припремише себи и свештеницима, браћи својој синовима Ароновим.
15. И свештенопојци, синови Асафови, бијаху по поретку своје, сагласно заповијести Давидовој, и Асаф и Захарија и Единус постављени од цара, и вратари од свих врста; да не би нико од њих преступио своју чреду, њихова браћа Левити припремише и за њих.
16. И сврши се жртвоприношење Господње у онај дан, да би се учинила Пасха и принијеле жртве на жртвеник Господњи, по наредби цара Јосије.
17. И учинише синови Израилјеви, који се задесише у ово вријеме, Пасху и празник бесквасних хљебова, седам дана.
18. А не бјеше учињена таква Пасха у Израиљу од времена Самуила пророка.
19. И нико од царева Израилјевих није чинио такву Пасху какву је учинио Јосија и свештеници и Левити и Јудејци и сав Израил, сви који су се нашли у обитавалишту своје у Јерусалиму;
20. Осамнаесте године владавине Јосијине би учињена ова Пасха.
21. И бише усправљена дјела Јосијина пред Господом његовим, срцем пуним побожности.
22. А оно што се тиче њега би записано у претходним временима, о онима који сагријешисе и бише непобожни пред Господом, више од сваког народа и царства, и чиме га ожалостише свјесно, те ријечи Господње устадоше на Израиља.
23. И послјије свега овог дјела Јосијиног, догоди се да фараон, цар египатски, дође и зарати у Харкамису на Еуфрату, и Јосија изађе пред њега.
24. И посла цар египатски к њему говорећи: Шта има између мене и тебе, царе јудејски?
25. Нисам против тебе послан од Господа Бога, него је против Еуфрата рат мој. И сада Господ је са мном, и Господ ми хита у помоћ, одступи и не противи се Господу.
26. Али не поврати се Јосија на колима својим, но настојаше да ратује против њега, не пазећи на ријечи Јеремије пророка из уста Господњих;
27. Тако се припреми за рат против њега на пољу мегидонском, и сиђоше кнезови к цару Јосији.
28. И рече цар слугама својим: Изведите ме из битке, јер веома изнемогах. И одмах га слуге његове изведоше са бојишта,
29. И попе се на своја друга кола; и стигавши у Јерусалим, премину из живота овог и би погребен у отачки гроб.
30. И у свој Јудеји оплакиваху Јосију; и туговаше Јеремија пророк за Јосијом, и предстојатељи са женама туговашу за њим, до дана данашњег. И изађе наредба да се то свагда чини у свему роду Израиљеву.
31. Ово је записано у Књизи повијести о царевима Јудиним; и свако појединачно дјело које је учинио Јосија, и о слави његовој и разумијевању његовом у закону Господњем, а оно што је раније учинио, и сада, описано је у Књизи царева Израилјевих и Јудиних.
32. И узевши главари народни Јоахаза, сина Јосијиног, поставише га за цара умјесто Јосије, оца његовог, а имаше двадесет три године.
33. И царова над Јудејом и Јерусалимом три мјесеца, па га свргну цар египатски да не влада Јерусалимом,
34. И наложи на народ сто таланата сребра и злата један таланат.
35. И постави цар египатски цара Јоакима, брата његовог, за цара Јудеје и Јерусалима.
36. И свеза Јоаким велможе, а Зариона, брата свога, ухвативши, изведе из Египта.
37. Јоакиму пак бјеше двадесет пет година кад се зацари над Јудејом и Јерусалимом, и учини зло пред Господом.
38. А изађе на њега Навуходоносор, цар вавилонски, и свезавши га у оковима од мједи, одведе у Вавилон.
39. И од свештених сасуда Господњих узевши, Навуходоносор пренесе их и положи у Вавилон у свој храм.
40. А повијест о њему и његовој нечистоти и непобожности записана је у Књизи времена царских.
41. И царова умјесто њега Јоаким, син његов, који кад бјеше постављен, имађаше осамдесет година.
42. А царова три мјесеца и десет дана у Јерусалиму, и чињаше зло пред Господом.
43. И послјије године дана посла Навуходоносор и преведе га у Вавилон заједно са свештеним сасудима Господњим,

 Google search

44. И постави Седекију за цара Јудеје и Јерусалима, Седекију који је имао двадесет једну годину, а царова година једанаест.
45. И чињаше зло пред Господом и не застидје се од ријечи које изговори Јеремија пророк из уста Господњих.
46. И заклет од цара Навуходоносора именом Господњим, погазивши заклетву одступи, и отврднувши врат свој и срце своје, преступи законе Господа Бога Израилева.
47. Такође и начелници народни и свештенички падоше у многа бешчашћа и безакоња, више од свих нечистота свих народа, и оскврнавише храм Господњи освештан у Јерусалиму.
48. И посла Бог отаца њихових да их преко вјесника свога поново призове, пошто је штедио њих и обитавалиште своје.
49. А они се наругаше вјесницима његовим, и у дан у који им је говорио Господ, изругиваху се пророчима његовим, док се он није разгневио на народ свој због безбоштва и заповиједио да буду подигнути на њих цареви халдејски.
50. Они погубише младиће њихове мачем, около светог храма њиховог, и не поштедје ни једног младића ни дјевојку, старију и млађу, него све предаде у руке њихове.
51. И све свештене сасуде Господње, велике и мале, и ковчег Господњи и царске ковчеге, узеше и однесоше у Вавилон.
52. И сажегоше дом Господњи и порушише зидове јерусалимске и куле његове сажегоше огњем,
53. И претворише сву славу његову у ништа; а оне који преосташе од мача, одведе у Вавилон.
54. И бише робови њему и синовима његовим све док се не зацарише Персијанци, на испуњење ријечи Господњих устима Јеремијиним:
55. Докле земља не отпразнује суботе своје, за све вријеме пустоши своје, суботоваће док се не напуни седамдесет година.

2. Цар Кир покреће обнову Храма. Отпузбе цару Артаксерксу против Јудејаца. Забрана градње Храма.

1. За вријеме царовања Кира персијскога, прве године, на испуњење ријечи Господње устима Јеремијиним, подиже Господ дух Кира, цара персијскога, и проповиједа по свему царству своме, и истовремено написмено ријечима: Овако говори Кир, цар персијски:
2. Мене постави за цара васељене Господ Израилев, Господ Вишњи, и назначи ме да му саградим дом у Јерусалиму, који је у Јудеји.
3. Ако је, дакле, неко међу вама од народа његова, нека је Господ његов са њим, и нека узађе у Јерусалим који је у Јудеји и нека сагради дом Господа Израилева (он је Господ који обитава у Јерусалиму).
4. А они који живе по околним мјестима, нека му помогну, који су у мјесту томе, златом и сребром, давањима с коњима и стоком и са осталим што се завјетно прилаже, у Храм Господњи који је у Јерусалиму.
5. И устадоше племенски прваци братстава Јудиних и племена Венијамина, и свештеници и Левити, и сви они чији дух подиже Господ да узађу да саграде дом Господњи у Јерусалиму,
6. И из околних мјеста у свему им помогоше, сребром и златом, коњима и стоком и завјештањима веома многим, сви они чији ум би пробуђен.
7. А цар Кир изнесе свештене сасуде Господње, које пренесе Навуходоносор из Јерусалима, и постави их у своје идолиште;
8. Изнијевши их Кир, цар персијски, предаде их Митридату, свом ризничару, а преко њега бише предати Санавасару, кнезу Јудеје.
9. А број њихов бјеше овај: Ражљевака^[1] златних хиљаду, ражљевака сребрних хиљаду, кадионица сребрних двадесет пет, чаша златних тридесет, сребрних двије хиљаде четиристо десет, и других сасуда хиљаду.
10. И свих сасуда пренесених, златних и сребрних, било је пет хиљада четиристо шездесет и девет, [11.] а принесени су од Санавасара заједно са заробљеницима из Вавилона у Јерусалим.
12. А у вријеме Артаксеркса, персијскога цара, *написаше му против становника у Јудеји и Јерусалиму Веселем и Митрадит и Тавелије и Раум и Велтејем и Самсеј писар и други удружени са њима, који живљаху у Самарији и другим мјестима, следеће писмо: ^[1 Језд 4, 6.]
13. Цару Артаксерксу слуге твоје, Раум летописац и Самсеј писар и остали њихови истомишљеници судије из Килисирије и Феникије:
14. И сад нека је знано господину цару да Јудејци који узиђоше од вас к нама, дошавши у Јерусалим, град одметник и зли, граде тргове његове и зидове изграђују и храм подижу.
15. А ако овај град буде саграђен и зидови подигнути, не само што порез неће давати, него ће и

против цара устати.

16. Па пошто се ради на храму, сматрали смо за добро да се ово не превиди, него да се обратимо господину цару, ако ти је по вољи, да се погледа у књиге твојих отаца.

17. И наћи ћеш у летописима написано о овоме и сазнаћеш да је онај град био одметник и да је смућивао цареve и градове, и да су Јудејци били одметници, који су вјечно у њему стварали завјере, због чега је град овај био и опустошен.

18. Зато ти сада и стављамо на знање, господине царе, да уколико град овај буде саграђен и зидови његови подигнути, више ти неће бити силаска у Килисирију и Феникију.

19. Тада отписа цар Рауму летописцу и Самсеју писару и другим истомишљенцима и који живљаху у Самарији и Сирији и Феникији оваквим писмом:

20. Прочитао сам писмо које сте ми послали.

21. Наредих да се испита, и нађе се да се град онај одувидјек царевима супротстављао, и људи у њему одметништва и ратове творили,

22. И да су у Јерусалиму били цареви моћни и жестоки, који су покоравали и данак наметали Килисирији и Феникији.

23. Зато сам сада наредио да се забрани оним људима да саграде град,

24. И да се побрине да се изван тога ништа не ради, и да се више не допушта зло, на смутњу царевима.

25. Кад су прочитали написано царем Артаксерксом Раум и Самсеј писар и њихови једномишљеници, кренувши хитно на Јерусалим с коњицом и наоружаном гомилом, почеше ометати оне што су градили.

26. И заустави се градња Храма у Јерусалиму све до друге године царовања Дарија, персијског цара.

3. Пријем на двору цара Дарија. Три тјелохранитеља његова одгонетају шта је моћније: вино, цар или жене? Први тумачи: Зашто је моћно вино?

1. А цар Дарије учини пријем велики свима потчињеним и свима сродницима и свима велможама Мидије и Персије,

2. И свима кнезовима и војначелницима и помјесним управитељима под његовом влашћу, од Индије до Етиопије у сто двадесет и седам покрајина.

3. И једоше и пише и наситивши се, разиђоше се, а Дарије цар повуче се у ложницу своју и заспа и пробуди се.

4. Тада три младића тјелохранитеља, који су чували тијело цара, рекоше један другом:

5. Рецимо сваки од нас по једну ријеч: Шта је најмоћније. И чија ријеч се покаже мудрија од оне друге, томе ће дати цар Дарије дарове велике и почести велике.

6. И у порфиру ће бити обучен, из златних чаша пиће, на златној постељи спаваће, кочију златоузду имаће, свилени повез (око главе), и гривну око врата,

7. И сједеће други иза Дарија због мудрости своје, и назваће се Даријев сродник.

8. Тада сваки написа своју ријеч и запечатише је, па је ставише под узглавље цара Дарија и рекоше:

9. Кад устане цар Дарије, даће му написано и за кога пресуди цар и три велможе персијске да је његова ријеч најмудрија, њему ће припасти побједа, као што је написано.

10. Један написа: Најмоћније је вино.

11. Други написа: Најмоћнији је цар.

12. Трећи написа: Најмоћније су жене, али, изнад свега, побјеђује истина.

13. И када устаде цар, узеше написано и дадоше му, и прочита.

14. И пославши, позва све велможе персијске и миђанске и кнезове и војначелнике и помјесне управитеље и војводе, па сједе у свечану салу и би прочитано написано пред њима.

15. И рече: Позовите младиће и они ће објаснити своје ријечи; и бише позвани, па уђоше.

16. И рекоше им: Објавите нам о овоме што је написано.

17. И започе први који је говорио о снази вина и рече овако:

18. О људи, како је надмоћно вино? Свима људима који га пију, заводи ум.

19. Ум цара и сирочета чини једнаким умом, и роба и слободног, сиромаша и богаташа.

20. И сваком уму даје смјелост и весеље, па се више не сјећа никакве жалости ни дуга.

21. И сва срца чини богатима, и не сјећа се ни цара ни кнеза, и све чини да по даровима говоре.

22. И не сјећају се кад пију, пријатељства пријатеља, ни браће, и мало после ваде мачеве;

23. Па кад се од вина отријезне, не сјећају се шта су учинили.

24. О људи, зар није најмоћније вино кад приморава да се овако чини? И ово рекавши, уђута.

4. Други објашњава: *Зашто је цар најмоћнији? А трећи, Зоровавел: Зашто жене? Али од свих је јача истина. Он од цара Дарија тражи за награду – обнову Јерусалима и Храма и добија дозволу.*

1. И поче други бесједити, који рече о снази цара:
2. О људи, зар нису надмоћни људи који господаре земљом и морем и свим што је у њима?
3. А цар је јачи од њих и господари и влада њима, и све што им каже, слушају га.
4. Ако им каже да ратују један против другог, чине; ако ли их пошаље на непријатеље, иду и изграђују висока утврђења, зидове и куле.
5. Убијају и бивају убијани, али ријеч царску не преступају. Ако ли побиједје, цару све доносе, и све што заплијене, и све остало.
6. А који не војују и не ратују, но обрађују земљу, опет пошто посију, пожњевши, доносе цару; и један другога приморавајући, дају цару данак.
7. И он лично је једини: Ако каже убити – убијају; кад каже опростити – опраштају; каже ударити – туку;
- [8.] каже разорити – разарају; каже градити – граде; каже посијеците – сијеку; каже посадите – саде;
9. И сав народ његов и војска његова слушају га.
10. Поред тога, он сједа, једе и пије и спава,
- [11.] а они га околду чувају, и не може нико отићи да се бави својим послом, нити му бити непослушан.
12. О људи, како да није најмоћнији цар кад га тако слушају? И ућута.
13. Трећи, пак, који рече о женама и о истини – а то је био Зоровавел – поче бесједити:
14. О људи, није ли велики цар и многи људи, и није ли вино моћно? Но, ко је онај који влада њима или који господари њима? Зар то нијесу жене?
- [15.] Жене родише цара и сав народ, који влада на мору и на земљи;
16. Од њих су настали и оне су их отхраниле, њих који саде винограде од којих настаје вино.
17. Оне праве хаљине људима и оне чине славу људима тако да не могу постојати људи без жена.
18. И ако саберу злато и сребро и сваку ствар лијепу, па виде једну жену добру изгледом и красотом,
19. Све ово остављају и к њој се окрећу, и отворених уста гледају је, и сви за њом чезну више неголи за златом и сребром и било којим лијепим предметом.
20. Човјек оставља свога оца који га је отхранио, и своју земљу, и к својој жени се прилепљује.
21. И жени предаје душу, па нити се више оца сјећа, ни мајке ни земље.
22. Стога треба да знате да жене вама господаре; зар се не патите и не трудите и све женама дајете и доносите?
23. И узима човјек оружје своје и излази на пут да отима и краде, и да плови по мору и ријекама;
24. И лава види и по мраку ходи, па кад украде и отме и опљачка, својој љубавници односи.
25. И више воли човјек жену своју неголи оца и мајку.
26. Многи су сишли с ума због жена и постали робови ради њих,
27. И многи су погинули и погријешили и у гријех пали због жена.
28. Зар ми сад не вјерујете? Зар цар није велики влашћу својом? Зар све земље не страхују да га се дотакну?
29. Видјех њега и Апамину, кћер Ваграка дивнога, наложницу цареву, како сједи с десне стране цару,
30. И како скида круну са главе цареве и ставља је себи, па ошамари цара љевицом.
31. При томе цар је отворених уста у њу гледао; и ако му се насмије, и он се смије; и ако се разгневи на њега, ласка јој да би се помирила с њим.
32. О људи, зар заиста нису моћне жене кад тако раде?
33. Тада цар и велможе погледаху један на другога.
34. Онда поче бесједити о истини: О људи, нису ли жене моћне? Велика је земља и високо небо, и брзо по својој путањи сунце, јер се креће кружно по небу и опет хита на своје мјесто у току једног дана.
35. Зар није велики онај који тако чини? Но, истина је велика и моћнија од свега.
36. Сва земља истину призива, и небо њу благосиља, и сва дјела трепере и дрхте, и нема код ње ништа неправедно.
37. Неправедно је вино, неправедан цар, неправедне жене, неправедни сви синови човјечији, и неправедна сва дјела њихова, и све њима слично.
38. А истина пребива и моћна је вавијек, и живи и влада у вјекове вјекова.

39. И нема код ње гледања ко је ко ни разликовања, него што је праведно твори, од свега што је неправедно и зло (уклања се); свима су пријатна дјела њена, и нема у суду њеном ништа неправедно.
40. Она је сила и царство, и моћ и величанство свих вјекова: Благословен нека је Бог истине!
41. И престаде бесједити; и сав народ тада завика, па рекоше: Велика је истина и најмоћнија!
42. Онда му цар рече: Тражи што желиш, и више од написаног, и даћемо ти, због начина којим си се показао мудрији; и поред мене ћеш сјести и сродник мој назвати се.
43. Тада он рече цару: Сјети се обећања које си дао да се сагради Јерусалим, у дан у који си примио царство;
44. И да ће сви сасуди узети из Јерусалима бити враћени, које издвоји Кир када је обећао разорити Вавилон, и дао обећање да ће их послати онамо.
45. И ти си обећао да се Храм сагради, што га спалише Идумејци када би опустошена Јудеја од Халдејаца.
46. И, ево, сада то је оно што тражим од тебе, господине царе, и за шта те молим, и ова је узвишеност од тебе. Зато те молим да испуниш обећање које си дао Цару Небеском да ћеш учинити из уста својих.
47. Тада уставши Дарије цар, цјелива га и написа му писма за све економе и мјесне управитеље и војначелнике и кнезове, да га испрате и све са њиме који узлазе да саграде Јерусалим.
48. И свим мјесним управитељима у Килисирији и Феникији и онима у Ливану написа писма да пренесу кедрова дрва са Ливана у Јерусалим, као и да саграде са њима град.
49. И написа свима Јудејцима који буду ишли из царства у Јудеју на слободу, да сваки моћник и кнез и мјесни управитељ и економ не прилази њиховим вратима,
50. И сва земља коју они држе, да им буде без пореза, и да Идумејци оставе Јудејцима села која држе,
51. И да се за градњу Храма даје годишње двадесет таланата док се не сагради,
52. И да се на жртвенику приносе свеспаљенице сваког дана, као што им је заповијеђено, седамнаест да принесу, и уз то још десет таланата годишње,
53. И свима који долазе из Вавилоније да буде слободно да граде град, њима и дјечи њиховој и свим свештеницима који долазе.
54. А написа и о помоћи и о свештеничкој одежди у којој богослуже.
55. И Левитима написа да се даје помоћ све док се не заврши дом и док Јерусалим не буде саграђен,
56. И свима чуварима града – написа да им се даје следовање и оброци.
57. И посла све сасуде које Кир одвоји из Вавилона; и све што је рекао Кир да се учини, и он нареди да се учини и да се пошаље у Јерусалим.
58. А кад младић изађе, подигавши лице своје к небу наспрам Јерусалима, благослови Цара Небескога говорећи:
59. Од Тебе је побједа, и од Тебе премудрост, и Твоја је слава, а ја сам слуга Твој.
60. Благословен си, који им даде премудрост; и Теби се исповиједам, Владару отаца.
61. И узе писма, па изађе у Вавилон и објави свој браћи својој.
62. И благословише Бога отаца својих што им даде слободу и опроштај
63. Да изађу и да граде Јерусалим и Храм, гдје је именовано у њему име Његово; и радоваху се уз музичке справе и с весељем седам дана.

5. Дарије даје пратњу повратницима у Јерусалим. Имена повратника по племенима и братствима, Исус и Зоровавел припремају жртвеник и приносе жртву. Храм граде повратници из ропства.

1. А после овога бише изабрани да изађу начелници дома отачког по њиховим племенима и жене њихове и синови и кћери и слуге њихове и слушкиње и стока њихова.
2. И Дарије посла са њима хиљаду коњаника све док се не смјесте у Јерусалим са миром, са музичким справама, тимпанима и трубама,
- [3.] и сва браћа њихова играјући, и учини да ови изађу заједно с онима.
4. А ово су имена људи који изађоше по отачким братствима својим у племенима, на удио у началству њиховом.
5. Свештеници синови Финеса, сина Аронова: Исус Јоседека Сарејева и Јоаким, син Зоровавеља сина Салатаилева, из дома Давидова, од рода Фаресова и племена Јудина,
6. Који изговори за Дарија, цара персијског, ријечи мудре, друге године његове владавине мјесеца Нисана, првог мјесеца.

7. А ови су из Јудеје који се вратише из ропства пресељења, које пресели Навуходоносор, цар вавилонски, у Вавилон,
8. И повратише се у Јерусалим и осталу Јудеју сваки у свој град, који дођоше са Зоровавељом и Исусом, Немијом, Зарејем, Рисејем, Енинијем Мардохејем, Веелсаром, Асфарасом, Воролијем, Роимом, Вајаном, њиховим предводницима.
9. Број оних од народа и предводника (је овај): синови Форосови двије хиљаде и сто седамдесет два,
10. Синови Сафатови четири стотине седамдесет два, синови Арејеви седам стотина педесет шест,
11. Синови Фатмоавови међу синовима Исусејевим и Јоавовим двије хиљаде осам стотина дванаест;
12. Синови Иламови хиљаду двије стотине педесет четири, синови Затови девет стотина четрдесет пет, синови Хорвејеви седам стотина пет, синови Ванијеви шест стотина четрдесет осам;
13. Синови Вивејеви шест стотина двадесет три, синови Асгадови хиљаду три стотине двадесет два,
14. Синови Адоникамови шест стотина шездесет седам, синови Вагојеви двије хиљаде шездесет шест, синови Адинујеви четири стотине педесет четири;
15. Синови Атира Језекијева деведесет два, синови Киланови и Азитасови шездесет седам, синови Азурови четири стотине тридесет два;
16. Синови Анијеви сто један, синови Аромови тридесет два, синови Васајеви три стотине двадесет три, синови Арифови сто дванаест;
17. Синови Метирови три хиљаде пет, синови из Ветломона сто двадесет три;
18. Из Нетева педесет пет, из Египта сто педесет осам, из Ветасмона четрдесет два;
19. Из Каријатјарија, из Капира и Вирота седам стотина четрдесет три;
20. Хадијаси и Амидији четири стотине двадесет два, из Кириама и Гависа шест стотина двадесет један;
21. Из Макала сто двадесет два, из Ветוליје педесет два, синови Нифисови сто педесет шест;
22. Синови Каламоалујеви и Онусови седам стотина двадесет пет, синови Јерехови три стотине четрдесет пет;
23. Синови Санасови три хиљаде триста тридесет.
24. Свештеници: синови Једуја, сина Исусова, међу синовима Анасивовим девет стотина седамдесет два, синови Емирови хиљаду педесет два;
25. Синови Фасурови хиљаду двије стотине четрдесет седам, синови Хармијеви хиљаду седамнаест.
26. А Левити: синови Исусови и Кадмилови и Ванујеви и Судијеви седамдесет четири.
27. Свештенопојци: синови Асафови сто двадесет осам.
28. Вратари: синови Садумови, синови Атарови, синови Талманови, синови Акувови, синови Атитеви, синови Савајеви, свих сто тридесет девет.
29. Свештенослуге: синови Исавови, синови Асифови, синови Таваотови, синови Кирасови, синови Суаови, синови Фадејеви, синови Лаванови, синови Агавови,
30. Синови Акудови, синови Утови, синови Китавови, синови Агавови, синови Сувајеви, синови Ананови, синови Катуови, синови Гедуорови;
31. Синови Јаирови, синови Даисанови, синови Ноевови, синови Хасеови, синови Газирови, синови Осијеви, синови Финојеви, синови Асарови, синови Вастајеви, синови Асанови, синови Манијеви, синови Нафисови, синови Акуфови, синови Ахивови, синови Асурови, синови Фаракимови, синови Васалотови,
32. Синови Медајеви, синови Кутајеви, синови Харејеви, синови Варкусови, синови Серареве, синови Томијеви, синови Насијеви, синови Атифови;
33. Синови слугу Соломонових: синови Асафиотови, синови Фаридови, синови Јеилеви, синови Лозонови, синови Исдаилеви, синови Сафугијеви,
34. Синови Агијеви, синови Факаретсавијеви, синови Саротијеви, синови Масијасови, синови Гасови, синови Адусови, синови Сувасови, синови Афераеви, синови Вародисови, синови Сафатови, синови Амонови.
35. Сви свештенослуге и синови слугу Соломонових три стотине седамдесет два.
36. Ови дошавши од Термелета и Терлерсаса, вођа њихов био је Харат, Адан и Амар,
37. Нису могли доказати оце своје и кољена да су од Израиља: синови Далана, сина Туванова, синови Некоданови шест стотина педесет два.
38. И од свештеника који су вршили свештенослужење а не нађоше се: синови Овијеви, синови Акосови, синови Јодосава, који узе Авгију за жену од кћери Фарзелеових, и би прозван по његовом имену;
39. За њих је тражен општи попис родословни и пошто се не нађе, бише одлучени од свештенства,
40. И рече им Немија и Атарија да не опште у светињама њиховим све док се не постави првосвештеник обучен у урим и тумим (= објаву и истину).[2]

41. А свих бијаше: Израиљаца од дванаестогодишњака па навише, без слугу и слушкиња, четрдесет двије хиљаде три стотине шездесет; слугу и слушкиња њихових седам хиљада три стотине тридесет седам; појаца и псалмопојаца двије стотине четрдесет пет;
42. Камила четири стотине тридесет пет, коња седам хиљада тридесет шест, мазги двије стотине четрдесет пет, магараца пет хиљада пет стотина двадесет пет.
43. И предводници по очинству (=отачком наслеђу) кад су стигли у Храм Божји у Јерусалиму, обећали су да ће подићи дом на његовом мјесту, по моћима својим,
44. И да ће дати у свештену ризницу за градњу хиљаду златних мна и сребрних мна пет хиљада и сто свештеничких одежди.
45. И настанише се свештеници и Левити и они из народа у Јерусалиму и по земљи, а свештенопојци и вратари и сав Израил по насељима својим.
46. А кад настаде седми мјесец, и док су синови Израиљеви били сваки у своме (крају), сабраше се једнодушно у двориште код првих врата, оних према Истоку.
47. И уставши Исус, син Јоседеков, и браћа његова свештеници и Зоровавељ, син Салатилев, и браћа његова, припремише жртвеник Бога Израиљева,
48. Да принесу на њему свеспаљенице сљедствено ономе што је *написано у Књизи Мојсија, човјека Божјега. [*1 Језд 3, 2.]
49. И сабраше се око њих из других народа оне земље, а они подигоше жртвеник на своје мјесто, јер бијаху у непријатељству са њима, и надвладалаху их сви народи околне земље; а приношаху жртве у своје вријеме, и свеспаљенице Господу, јутарње и вечерње.
50. И прославише празник Сјеница, као што је заповијеђено Законом, и свакодневне жртве, како је приличило.
51. И после овога (чињаху) приносе непрестане и жртве суботње и младомјесечне и свих освештаних празника.
52. А који су се завјетовали Богу, почев од младомјесечја седмога мјесеца започели су да приносе жртве Богу, при чему Храм Божји још није био саграђен.
53. И дадоше сребро каменоресцима и зидарима, храну и пиће са радошћу Сидоњанима и Тирцима, да им припремају са Ливана кедрова дрва, довозећи их бродовима на пристаниште у Јопи, сагласно наредби датој им од Кира, персијскога цара.
54. И дошавши друге године у Храм Божји у Јерусалим, започе Зоровавељ, син Салатилев, и Исус Јоседеков и браћа њихова и свештеници и Левити и сви који су дошли из ропства у Јерусалим,
55. И утемељише Храм Божји у младомјесечје другога мјесеца друге године, од кад су дошли у Јудеју у Јерусалим.
56. И поставише Левите од двадесет година на дјела Господња; и стаде Исус и синови и браћа и Кадомило брат и синови Исусови Имадаун и синови Јода Илијадунова са синовима и браћом, сви Левити, једнодушно да изводе радове у дому Божјем.
57. И саградише градитељи Храм Господњи. И стадоше свештеници обучени у одежде с музичким справама и трубама, и Левити синови Асафови који су имали кимвале, да поју Господу и да благосиљају, према Давиду, цару Израиљевом;
58. И клицаху пјесмама исповиједајући Господа, да буде доброта Његова и слава у вјекове у свему Израиљу.
59. И сав народ затрубје и закликта гласом великим појући Господу поводом обнове дома Господњег.
60. И приступише од свештеника, Левита и предстојатеља по отачким родовима својим, старији који су видјели пређашњи Храм, ка грађевини овога, с клицањем и великим ридањем,
61. А многи са трубама и радошћу, великим гласом,
62. Тако да народ није могао чути трубе, због народног ридања, а маса је трубила тако моћно да се чуло издалека.
63. И кад су чули непријатељи племена Јудина и Венијаминова, дођоше да сазнају какав је то глас трубни.
64. И сазнадоше да то повратници из ропства граде Храм Господу Богу Израиљеву.
65. И приступивши Зоровавељу и Исусу и начелницима отачких родова, казаше им: Да градимо заједно с вама;
66. Јер слично вама слушамо Господа вашег и њему приносимо жртве од времена Асвасарета, цара асирскога, који нас доведе овдје.
67. И рече им Зоровавељ и Исус и начелници отачких родова Израиљевих: Не припада вама и нама да градимо дом Господу Богу нашем;
68. Јер само ћемо ми градити Господу Израиљеву, сљедствено ономе што нам је заповиједио Кир,

цар персијски.

69. Народи пак који су били противници онима у Јудеји и који су их опкољавали, ометали су градњу;

70. И правећи им пакости и сплетке и подметања, спречавали су да се обавља градња све вријеме живота цара Кира. Тако су зауставили градњу двије године, до цара Дарија.

6. Градња Храма се наставља. Војвода Сирије пита цара да ли је Кир одобрио градњу и повратак сасуда. Дарија потврђује дозволу Кирову.

1. А друге године царовања Дарија пророковаху Агеј и Захарија Идов, пророци, Јудејцима, у Јудеји и Јерусалиму, именом Господа Бога Израилева, везано за њих.

2. Тада уставши Зоровавељ Салатилев и Исус Јоседеков, почеше да граде дом Господњи у Јерусалиму, заједно с пророцима Господњим који су им помагали.

3. У то вријеме дође к њима Сисиније, војвода Сирије и Феникије и Сатравузане, и њихови сарадници и рекоше им:

4. Чијом наредбом градите овај дом и кров овај, и све остало што чините?

5. И имаху благодат старјешине Јудејаца удостојени посјете у заробљеништву од Господа,

6. Те им не забранише градњу, док не буде јављено Дарију о њима и док не буде одговорено.

7. Препис писма које написа Дарију Сисиније, војвода Сирије и Феникије и Сатравузане, и његови сарадници, кнезови у Сирији и Феникији:

8. Цару Дарију – радовање! Нека је све знано господину нашем цару да, дошавши у земљу Јудејску и ушавши у град Јерусалим, нашли смо старјешине јудејске из заробљеништва у граду Јерусалиму како граде дом Господу велики, нови од камења тесаног драгоцјеног, уграђујући дрвета у зидове.

9. И та дјела брзо се изводе, те напредује посао у рукама њиховим, и са свом славом и прилежношћу се обавља.

10. Тада смо упитали старјешине ове говорећи: Ко вам је наредио да градите дом овај и да дјела та утемељујете?

11. Упитали смо их стога да бисмо могли да те обавијестимо и да ти напишемо о људима водећим; тражили смо од њих и списак имена њихових предводника.

12. А они нам одговорише говорећи: Ми смо слуге Господа, Створитеља неба и земље,

13. А дом је грађен прије много година од цара Израилева, великога и моћнога, и био завршен.

14. Но пошто оци наши прогњевивши сагријешилише Господу Израилеву небеском, предаде их у руке Навуходоносора, цара Вавилонa, цара халдејског;

15. Дом пак би разорен, а народ одведен у ропство у Вавилон.

16. Прве пак године царовања Кира земљама Вавилоније написа Кир да се сагради дом овај;

17. И свештене сасуде златне и сребрне, које је изнио Навуходоносор из дома у Јерусалиму и поставио их у своје храму, опет их изнесе Кир цар из храма у Вавилону и предаде их Зоровавељу и Санавасару, епарху,

18. И нареди му да однесе све сасуде ове и да их положи у Храм који је у Јерусалиму, и Храм тај Господњи да буде саграђен на своје мјесту.

19. Тада Санавасар онај кад је стигао, постави темеље дома Господњег у Јерусалиму, и од тада до сада грађен, још није завршен.

20. Сада, дакле, ако ти је угодно, царе, нека се потражи у царским књигохранилиштима господина цара која су у Вавилону;

21. Па ако се нађе одобрење цара Кира за градњу дома Господњег у Јерусалиму, и ако је то по вољи господину цару нашем, нека нас о томе обавијести.

22. Тада цар Дарије нареди да се потражи у царским књигохранилиштима која се налазе у Вавилону, и би нађен у Екватанама, граду у области Мидије, један запис у коме бјеше написано ово:

23. Прве године царовања Кировог, цар Кир нареди да се дом Господњи у Јерусалиму сагради, гдје се жртве приносе кроз огањ непрестано;

24. Његова висина је шездесет лаката, ширина лаката шездесет, са три просторије од тесаног камена и једном просторијом од домаћег дрвета, новом, расходи пак да се дају из дома цара Кира.

25. И свештени сасуди дома Господњег, златни и сребрни, које изнесе Навуходоносор из дома у Јерусалиму и однесе у Вавилон, да буду враћени у дом у Јерусалим, гдје су некад били, и тамо постављени.

26. Па нареди (цар) да се постара Сисиније, војвода Сирије и Феникије и Сатравузане, и сарадници и постављени у Сирији и Феникији кнезови да се удаље од мјеста, а да пусте слугу Господњег

Зоровавеља, војводу Јудеје, и старјешине Јудеје да граде дом онај Господњи на своме мјесту.

27. И ја наредих одлучно да се гради и да настоје да помогну повратницима из заробљеништва у Јудеји све док се не заврши дом Господњи;

28. И од пореза Килисирије и Феникије брижљиво сакупљено давати тим људима на жртвоприношење Господу, Зоровавељу епарху, у јунцима и овновима и јагањцима,

29. Такође и пшеницу и со и вино и уље, стално сваке године, онако како свештеници који су у Јерусалиму буду наложили да се троши свакодневно и поуздано,

30. Како би се приносиле изливне жртве Богу Вишњем за цара и за дјецу његову и да би се молили за њихов живот.

31. И нареди да ако неко преступи нешто од предреченог и прописаног или погази, да се узме дрво од његовог и да на њему буде објешен, а његова имовина да буде царска.

32. Ради тога и Господ, чије се име тамо призива, нека истријеби сваког цара и народ који испружи руку своју да нашкоди или зло учини дому Господњем онеме у Јерусалиму.

33. Ја цар Дарије заповиједих да се тачно по овом поступи.

7. Сисиније помаже градњу. Храм се завршава шесте године царовања Даријевог. Принос жртава и прослава бесквасних хлебова.

1. Тада Сисиније, епарх Килисирије и Феникије и Сатравузане, и сарадници, слиједећи онеме што је *цар Дарије заповиједио, [*1 Језд 6, 13.]

2. Настојаху да на свештеним дјелима приљежније сарађују са старешинама јудејским и свештеноначелницима.

3. И бише успјешна свештена дјела при пророштву Агеја и Захарије пророка,

4. И завршише их заповијешћу Господа Бога Израилева,

5. И са дозволом Кира и Дарија и Артаксеркса, царева персијских, заврши се дом свети до двадесет трећег мјесеца Адара шесте године цара Дарија.

6. И учинише синови Израилеви и свештеници и Левити и други што су из заробљеништва придошли, све сагласно написаном у Књизи Мојсијевој.

7. И принесосе на обновљење светилишта Господњег сто волова, двије стотине јараца, четири стотине јагањаца,

8. Јараца, за гријехе свега Израилја, дванаест, према броју дванаест начелника племена Израилевих.

9. И стадоше свештеници и Левити обучени у одежде по племенима поред дјела Господа Бога Израилева, сагласно Књизи Мојсијевој, и вратари на свима дверима.

10. И празноваше синови Израилеви, од оних из заробљеништва, Пасху у четрнаести дан првог мјесеца. Тада се осветише свештеници и Левити заједно,

11. А сви остали што су из заробљеништва, не бише освећени, а Левити сви заједно бише очишћени,

12. И жртвоваше Пасху свима синовима заробљеништва и браћи њиховој свештеницима и себи самима.

13. И једосе синови Израилеви што су из заробљеништва, сви који су се одвојили од гадости народа земаљских, који ишту Господа.

14. И прославише празник Бесквасних хлебова седам дана веселећи се пред Господом,

15. Зато што обрати ум цара асирскога на њих да укријепи руке њихове на дјела Господа Бога Израилева.

8. Јездра, повратник из Вавилона, прима писмо цара Артаксеркса о градњи Храма. Јездра свештеник благосиља Бога. Броји имена повратника, враћа храмовне сасуде. Приношење жртава и чишћење од иноплеменика.

1. И после ових, за царовања Артаксеркса, цара персијскога, приступи Јездра Сарејев, Езеријев, Халкијев, Салимов,

[2.] Садоков, Ахитов, Амаријев, Озијев, Вокајев, Ависујев, Финесов, Елеазаров, сина Арона, првог свештеника:

3. Овај Јездра дође из Вавилона, као књижевник бјеше зналац Закона Мојсијева датог од Бога Израилева,

[4.] а даде му цар част, пошто нађе милост пред њим, изнад свих великодостојника његових.

5. И дођоше заједно са њим од синова Израилевих и свештеника и Левита и свештенопојаца и вратара и свештенослугу у Јерусалим, седме године царовања Артаксеркса, петог мјесеца (ова

година бјеше цару седма).

6. Изишавши, дакле, из Вавилона у младомјесечје првог мјесеца, на младомјесечје петог мјесеца су стигли у Јерусалим, по даној им помоћи од Господа у томе.

7. А Јездра је имао велико знање у томе да ништа не изостави из Закона Господњег и од заповијести при учењу свега Израиља свим наредбама и судовима.

8. А стиже писмена наредба од Артаксеркса цара Јездри, свештенику и читачу Закона Господњег, чији препис је како слиједи:

[9.] Цар Артаксеркс Јездри свештенику и читачу Закона Господњег – радовати се!

10. Ја човјекољубиво просудивши, заповиједих онима који то желе из народа јудејскога добровољно, и од свештеника и Левита, од оних који су у нашем царству, да пођу са тобом у Јерусалим.

11. Који, дакле, хоће, нека се саберу и крену на пут, као што се изволе мени и седморици пријатеља савјетника,

12. Како би посјетили Јудеју и Јерусалим, сљедствено ономе што стоји у Закону Господњем,

13. И да би однијели дарове Господу Израиља, које обећах ја и пријатељи, у Јерусалим, и све злато и сребро које се нађе у земљи вавилонској, Господу у Јерусалим, са оним што је даровано од народа у Храм Господа њиховог, који је у Јерусалиму:

14. Да се сабере злато и сребро за волове и овнове и јагањце и за све што томе слиједи,

15. Да би се принијеле жртве на жртвеник Господа њиховог у Јерусалиму.

16. И све што хоћеш са браћом својом учинити златом и сребром, изврши сагласно вољи Бога твога,

17. И свештене сасуде који су ти дати за потребе Храма Бога твога у Јерусалиму.

18. И све остало што ти дође под руку за потребу Храма Бога твога, даћеш из царске храмовне ризнице.

19. И ја Артаксеркс цар заповиједих ризничарима Сирије и Феникије да све што затражи Јездра свештеник и читач Закона Бога Вишњег, тачно да му даду, до сто таланата сребра,

20. А такође и пшенице до сто кора и вина до мјера сто и соли изобилно.

21. Све ово по Закону Божјем нека буде тачно учињено Богу Вишњему да се не би разгњевио на царство цара и синова његових.

22. А вама говорим да свима свештеницима и Левитима и свештенопојцима и вратарима и храмовним слугама и писарима Храма тога никакав порез ни други намет да не бива, и нико да нема власт да њима нешто намеће.

23. И ти, Јездра, по мудрости Божјој постави судије и начелнике да суде по свој Сирији и Феникији свима који знају Закон Бога твога, а оне који не знају – научи.

24. А сви они који преступају Закон Бога твога и царску наредбу биће строго кажњени, било смрћу, било казном или новчаном одштетом или изгнанством.

25. И рече Јездра, читач светих (књига): Благословен једини Господ који даде ово у срце царево, да прослави дом Његов у Јерусалиму,

26. И учини част мени пред царем и савјетницима и свим пријатељима и великашима његовим:

27. И ја се осмјелих уз помоћ Господа Бога мога и сабрах из Израиља људе да пођу заједно са мном.

28. И ови су предводници по отачким родовима својим и обласним началствима који су *дошли са мном из Вавилона у царевину Артаксеркса цара: [*1 Језд 8, 1.]

29. Од синова Финесових Гарсом; од синова Итамарових Гамил (Гамаил); од синова Давидових Атус Сехенијев;

30. Од синова Форосових Захарија и са њим по попису људи сто педесет;

31. Од синова Фаатмоављих Елијаоније Зарејев и са њим двије стотине људи;

[32.] од синова Затојевих Сехенија Езеиљев и са њим људи три стотине; од синова Адинових Вин (Овид) Јонатујев и са њим људи двије стотине педесет;

[33.] од синова Иламових Јесија Готолијев и са њим људи седамдесет;

34. Од синова Сафатијевих Зареја Михаилов и са њим људи седамдесет;

35. Од синова Јоавових Авадија Језиљев и са њим људи двије стотине дванаест;

36. Од синова Ванијевих Асалимот Јоасафијев и са њим људи сто шездесет,

37. Од синова Вавијевих Захарија Вивајев и са њим људи двадесет осам;

38. Од синова Асгатових Јован Акатан и са њим људи сто десет;

39. Од синова Адоникамових последњи, а ово су имена њихова: Елифалат, Јеуил (Јеуилов?) и Семеја и са њима људи седамдесет;

40. Од синова Вагојевих Утиј Исталкуров и са њим људи седамдесет.

41. И сабрах их на ријечи званој Тера, и борависмо ондје три дана, и упознах се са њима.
42. И од синова свештеничких и од Левита не нађох ондје (никог),
43. Па послах Елеазару и Идуилу и Маасману и Елнатану и Самеју и Јориву, Натану, Енатану, Захарији и Месоламу, настојницима и учењацима,
44. И рекох им да дођу Адеју настојнику што је на мјесту Касифи (Ризница?),
45. Заповиједивши им да се договоре са Адејом (Додејом) и са браћом његовом и са чуварима ризнице тога мјеста, да нам пошаљу свештенослужитеље у дом Господа нашега.
46. И доведоше нам моћном руком Господа нашега људе учене од синова Моолија Левијева из Израиља, Асевивија и синове и браћу, осамнаест,
47. Асевија и Ануна и Осеја, брата од синова Ханунејевих, и синови њихови, људи двадесет, [48.] и од слугу Храма, које даде Давид и настојници да раде Левитима, слугу Храма двије стотине двадесет; имена свих њих су записана.
49. И објавих ондје пост младићима пред Господом нашим
50. Да измолимо од Њега благи пут нама и онима са нама, дјечи нашој и стоци.
51. Јер била ме срамота да тражим од цара пјешаке и коњанике и пратњу ради безбједности од непријатеља наших.
52. Цару, пак, рекосмо да ће сила Господа нашега бити с онима који га призивају на свако право усмјерење.
53. И опет се помолисмо Господу нашем за ово и благу милост задобисмо.
54. И одвојих од родоначелника свештеника људи двадесет и два, и Серевивијана и Асавијана и са њима од браће њихове десет људи,
55. И изнесох им сребро и злато и свештене сасуде дома Господа нашега, које сам цар дарива, и савјетници његови и великаши и сав Израиљ.
56. И изнијевши предадох им сребра таланата шест стотина педесет, и сребрених сасуда сто таланата, и злата таланата стотину, и позлаћених (сасуда) двадесет и мједених сасуда од добре мједи сијајуће златообразно – сасуда дванаест.
57. И рекох им: И ви сте свети Господу, и сасуди свети, и сребро и злато завјештано Господу, Господу отаца наших:
58. Стражите и чувајте то док га не предате родоначелницима свештеника и Левита и настојницима отачких родова Израиља у Јерусалиму у сасудохранилици дома Господа нашега.
59. Узевши, пак, свештеници и Левити сребро и злато и сасуде јерусалимске, унесоше у Храм Господњи.
60. И подигнувши се са ријеке Тере дванаестог дана првога мјесеца, уђосмо у Јерусалим, уз помоћ моћне руке Господа нашега који бјеше на нама; и избави нас при уласку од сваког непријатеља, и дођосмо у Јерусалим.
61. И када тамо би трећи дан, измјерено сребро и злато предаде се у дом Господа нашега Мармоти Уринијом, свештенику,
62. А са њим бјеше Елеазар Финесов, такође са њима бјеху Јосавад Исусов и Моет Саванов, Левити, – све на број и мјеру, и би пописана сва мјера (тежина) њихова онога часа.
63. А они који дођоше из заробљеништва, принесоше жртве Богу Израиљеву, Господу, дванаест волова за сав Израиљ, овнова деведесет шест, јагањаца седамдесет два, јараца за спасење дванаест; све на жртву Господу.
64. И предадоше наредбе царева царским управницима и епарсима Килисирије и Феникије, и прославише народ и Храм Господњи.
65. И кад се ово сврши, приступише ми предводитељи говорећи:
66. Не одвоји се народ израиљски и начелници његови и свештеници и Левити од иноплеменог народа земаљског и нечистота њихових – Хананејаца, Хетејаца, Ферезеја и Јевусеја и Моаваца и Египћана и Идумејаца.
67. Јер саживјеше се са кћерима њиховим, и они и синови њихови, и помијеша се сјеме свето с иноплеменитим народима земаљским и приопштише се предводитељи и велможе тога безакоња од самог почетка.
68. И чим сам чуо то, раздерах хаљине и свештену ризу и почух власи косе и браде, па сједох тужан и жалостан.
69. Тада се сабраше око мене сви који су покретани ријечју Господа Израиљева, док сам ја плакао због безакоња, и сједио претужан све до вечерњег жртвоприношења.
70. И уставши од поста, имајући раздеране хаљине и свештене ризе, приклонивши кољена и испруживши руке ка Господу, говорих:
71. Господе, постидјех се и посрамах се пред лицем Твојим;

72. Јер гријеси наши умножише се преко глава наших, а безумља наша узнијеше се до небеса,
 73. Од времена отаца наших у великом смо гријеху до дана овога.
 74. И због гријеха наших и отаца наших бисмо предани, са браћом нашом и са царевима нашим и са свештеницима нашим, царевима земаљским под мач и ропство и грабеж са срамотом до дана данашњега.
 75. Сада, пак, колика нам се догоди милост од Тебе, Господе, да нам се остави коријен и име у мјесту освећења Твога,
 76. И да нам се открије светионик у дому Господа Бога нашега, да нам се даде храна у вријеме робовања нашега.
 77. И док смо робовали не бисмо остављени од Господа нашега, него нам учини да будемо у милости пред царевима персијским,
 78. Да нам даде храну и да прослави Храм Господа нашега и подигне опустошени Сион да би нам дао стаменост у Јудеји и Јерусалиму.
 79. И сада, шта да кажемо, Господе, имајући све ово? Јер погазисмо заповијести Твоје које си дао руком слугу Твојих пророка говорећи:
 80. Земља у коју улазите да је наслиједите, јесте земља оскврнављена нечистотом иноплеменика земаљских, који је прљавштином својом испунише.
 81. А сада кћери ваше не удајите за синове њихове и кћери њихове не узимајте за синове своје.
 82. И не тражите да имате мир са њима све вријеме да би, укријепивши се, јели добра земаљска и да би их предали у наслједство синовима вашим довијека.
 83. И све што нам се догађа, бива због дјела наших злих и због великих гријехова наших.
 84. Ти, пак, Господе, олакшао си гријехе наше и дао си нам такав коријен; но опет вратисмо се да погазимо Закон Твој, да се помијешамо са нечистотом народа земаљских.
 85. Нијеси ли се разгневио на нас, да нас погубиш док не нестане коријен и сјеме и име наше?
 86. Господе Израиљев, истинит си, јер остаде нам коријен до данас.
 87. Ево, сад смо пред Тобом у безакоњима нашим; а није више да стојимо пред Тобом у њима.
 88. И док се молио Јездра, и исповиједао, плачући на земљи ничице пред Храмом, сабра се око њега из Јерусалима велико мноштво народа, људи и жена и младих; а би велики плач у том мноштву.
 89. И повикавши Јехонија Јеилов, од синова Израиљевих, рече Јездри: Ми сагријешисмо Господу и узесмо жене иноплемене од народа земаљских; и сада, ево, наде Израиљу.
 90. У томе нека буде заклетва Господу – да избацимо све жене наше од иноплеменика са дјецом њиховом, као што си расудио, они који се покуравају Закону Божјем.
 91. Устани и изврши ово, јер то је твој посао, а ми ћемо смјело стати уза те.
 92. И уставши Јездра, закле родоначелнике свештеника и Левита свега Израиља да тако поступи. И заклеше се.

9. Јездрин пост и плач. Од народа тражи отпуштање жена иноплемених са дјецом, што и чини. Благослов Јездрин и народ посвећен Господу.

- Потом уставши Јездра из предворја Храма, отиде у сасудохранилницу Јоанана Елиасивова,
- И наставивши се ондје, хљеба није јео нити воде пио, туђујући над безакоњима великим народним.
- И би приповијед по свој Јудеји и у Јерусалиму да се сви који су из заробљеништва саберу у Јерусалим.
- А они који се не одазову кроз два или три дана, по суду њихових предстојећих старјешина, биће обесвећена стока њихова,^[3] а такав ће бити отуђен од народа из заробљеништва.
- И сабраше се из племена Јудина и Венијаминаова кроз три дана у Јерусалиму (то је био девети мјесец, у двадесети дан),
- Па посједа сав народ на простору око Храма дрхтећи од настале зиме.
- Тада устаде Јездра и рече им: Ви безакоња учинисте и узесте жене иноплемене, да придодате гријех Израиљу.
- Зато сад исповиједите славу Господу Богу отаца ваших,
- Па испуните вољу Његову и одвојите се од народа земаљских и од жена иноплемених.
- И кликну сав народ и рекоше великим гласом: Тако као што си рекао, учинићемо.
- Но, народа је много а вријеме зимско, и не можемо стојати под ведрим небом, ни издржати, а дјело наше није од једнога дана нити од два, јер нас је много који смо сагријешили у овоме.
- Нека се поставе старјешине народни, и сви који живе у насељима нашим, који имају жене

иноплемене, нека долазе (пред њих) у своје вријеме;

13. И у сваком мјесту пред старјешине и судије, све док се не уклони гњев Господњи од нас због ове ствари.

14. Јонатас Азаилов и Језија Токанов прихватише на себе ово, и Масолам и Левије и Саватије сарађиваху са њима.

15. И учинише сагласно овоме сви из заробљеништва.

16. Потом изабра себи Јездра свештеник људе начелнике њихових отачких родова, све по имену, и посједаше заједно у младомјесечје мјесеца деветога да испитају ствар.

17. И би доведено до краја везано за људе који су узели себи жене иноплемене до младомјесечја првог мјесеца.

18. И нађе се и међу свештеницима да их има који су узели жене иноплемене;

19. Од синова Исуса Јоседекова и браће његове Матила и Елеазара и Јорива и Јодана,

20. Они пружише руке да отпусте жене своје, а за умилоствивљење да принесу овнове због незнања свога.

21. Од синова, пак, Емирових Ананије и Завдеј и Маније и Самеј, Јереил и Азарија.

22. И од синова Фесурових Елионеј, Масија, Исмаил и Натанаил и Окидил и Салта.

23. А од Левита: Јозавад и Семеј и Колије (он је Калита), и Патеј и Ојуда и Јона;

24. Од свештенопојаца Елиасив и Вакхур;

25. Од вратара Салмун и Толван;

26. Од Израиља, од синова Форосових Јерма и Језија и Мелхија и Миамин и Елеазар и Асивија и Ванеја;

27. Од синова Иламових Матинија и Захарија, Језрило и Овадија и Јеремот и Илија;

28. И од синова Замотових Елијад, Елијасим, Отоније, Јаримот и Сават и Зердеј;

29. И од синова Вивајевих Јован и Ананија и Завдеј и Ематије;

30. И од синова Манијевих Олам, Мамух, Једеј, Јасув и Асаил и Јеремот;

31. И од синова Адијевих Натј и Мосија, Лакун и Наид и Вескаспасам и Сестил и Валнуј и Манасија;

32. И од синова Ананових Елиона и Асеја и Мелхија и Савеја и Симон Хосамеј;

33. И од синова Асомових Молтанеј и Мататија и Саванеј и Елифалат и Манасија и Семеј;

34. И од синова Ванијевих Јеремија, Момдија, Маир, Јуил, Мамдај и Педија и Анос, Каравасије и Елиасив и Мамнитанаим, Елиасиј, Вануј, Елиалиј, Сомеије, Селимија, Натанија; и од синова Езорових Сесије, Езрил, Азаил, Саматије, Замврије, Јосиф;

35. И од синова Ноомових Мазапија, Завадеј, Идеј, Јуил, Ванеј.

36. Сви ови узеше жене инородне; и отпустише их са дјецом.

37. И настанише се свештеници и Левити и који бјеху од Израиља у Јерусалиму и по земљи, за младомјесечје седмог мјесеца – и синови Израиљеви у домовима својим.

38. И сабра се сав народ једнодушно у предворју Храма према источним вратима.

39. И рекоше Јездри, свештенику и читачу, да донесе Закон Мојсијев предан од Господа Бога Израиљева.

40. И донесе Јездра свештеник Закон свему народу од човјека до жене и свима свештеницима да чују Закон, у младомјесечју седмога мјесеца.

41. И читаше у предворју испред врата Храма, од ујутру до поднева пред људима и женама, и усмјери сав народ ум на Закон.

42. И стаде Јездра, свештеник и читач Закона, на дрвено постоље које бјеше саграђено,

43. И стадоше поред њега Мататије, Самуј, Ананије, Азарија, Урија, Језекија, Валсам с десне стране,

44. А са лијеве стране Фадеј, Мисаил, Мелхија, Лотасув, Наварија, Захарија.

45. Тада узев Јездра Књигу Закона пред народом – а председавао је свечано пред свима – ,

46. И док је тумачио Закон, сви стајаху усправно. И изговори благослов Јездра Господу Богу Вишњему, Богу Сведржитељу Саваоту,

47. И закликта све мноштво народа: Амин, па подигавши руке горе, падоше на земљу и поклонише се Господу.

48. Исус и Анијут и Саравија, Јадин, Јакув, Саватеј, Автеј, Меана и Калита, Азарија и Јозавдос, Ананија, Фалија, Левити, учили су Закон Господњи и народу читали Закон Господњи, удахњујући истовремено читање.

49. И рече Атарат Јездри, свештенику и читачу, и свима Левитима који учашу народ:

50. Овај дан је свети Господу, зато не тугујте, јер ће вас Господу прославити.

51. И Левити заповиједише свему збору: Дан овај је свети, не тугујте.

52. И отидоше сви да једу и пију и да се веселе, и да дају помоћ сиромашним и да се веома радују.

53. Јер су били проникнути ријечима којима су научени, и бише сабрани.

НАПОМЕНЕ:

[1] посуда за изливање

[2] *Септуагинта* – δὴλωσιν τὴν ἀλήθειαν – *Vulgata*–doctrinae et veritas; Лутер – свјетлост и право.

Првосвештеник их носи на грудима, ради откривања и јављања воље Божије.

[3] У словенском и руском преводу: „биће одузето имање њихово“. Прим. прев.

Share

Tweet

Like 4

1 2 ... 6 [СЛЕДЕЋА СТРАНА »](#)

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

[Свето Писмо](#)
[Апостол](#)
[Паримејник](#)
[Псалтир](#)

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ

За заједничко богослужење

[Службеник и чиновник](#)
[Часослов](#)
[Химне](#)
[Минеји](#)
[Србљак](#)
[Триоди](#)
[Типик](#)
[Литургикон](#)
[Тропари и кондаци](#)
[Остало](#)
[Месеџослов](#)

За посебно богослужење

[Требник](#)

НОТНЕ КЊИГЕ

[Приручник](#)
[Нотни зборник](#)
[Осмогласник](#)

ДОМАЋЕ КЊИГЕ

[Каноник и молитвеник](#)
[Акатистник](#)
[Припрема за Свето Причешће](#)

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

Ваша порука

Пошаљите

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи је забрањена. Молимо вас да издајте објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

[Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.](#)

[Правило за читање Акатиста и I јануара 2019.](#)

[Типик 10. јануара 2019.](#)

[Триоди 10. јануара 2019.](#)

[Србљак 10. јануара 2019.](#)

[Минеји 9. јануара 2019.](#)

[Химне 9. јануара 2019.](#)

[Псалтир 9. јануара 2019.](#)

